

Békességetek...

Köszöntés: „Mondd meg nekik, hogy így szól az Úr: Ha elesik valaki, nem kel-e föl? Ha helytelen útra tér, nem fordul-e vissza? [...] könnyelműen mondogatják: Békesség, békesség! – pedig nincs békesség! [...] Békességre várunk, de nem lesz semmi jó; a gyógyulás idejére, de jön a rettegés. [...] Népem kiáltása hangzik messze földről: Hát nincs az Úr a Sionon? Nincs már ott Királya (Jer 8,4.11.15.19)?” Ámen.

Gyülekező ének: 122. zsoltár: „Örülök, az én szívembe, ...”

Fennálló ének: 230. dicséret: 1-2. verse: „Áll a Krisztus szent keresztje...”

Fő ének: 463. zsoltár: „Isten élő Lelke jöjj, áldva szállj le rám...”

Előfohász: Jézus mondja: „Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen (Jn 14,27)!” Ámen.

Lekció: Lukács evangéliuma 10. rész 1-16. versei: *„Ezek után az Úr szolgálatba állított másokat is, hetvenkét tanítványt, és elküldte őket maga előtt kettesével minden városba és helységbe, ahova menni készült. Így szólt hozzájuk: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés, kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába. Menjetek el! Íme, elküldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. Ne vigyetek magatokkal erszényt, se tarisznyát, se sarut! Útközben ne köszöntsetek senkit! Ha azonban egy házba beléptek, először ezt mondjátok: Békesség ennek a háznak! Ha ott a békesség fia lakozik, megnyugszik rajta a békességetek, ha pedig nem, rátok száll vissza. Maradjatok ugyanabban a házban, és azt egyétek, igyátok, amit adnak, mert méltó a munkás a maga bérére. Ne járjatok házról házra! Ha bementek egy városba, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elétek tesznek! Gyógyítsátok az ott lévő betegeket, és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok az Isten országa. Ha pedig bementek egy városba, és nem fogadnak be titeket, menjetek ki annak az utcára, és mondjátok ezt: Leverjük még a port is, amely városotokból lábunkra tapadt, de tudjátok meg, hogy elközelített az Isten országa. Mondom nektek: könnyebb lesz Sodomának azon a napon, mint annak a városnak. Jaj neked, Korazin! Jaj neked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek nálatok történtek, rég megtértek volna zsákruhában és hamuban ülve. De Tírusznak és Szidónnak könnyebb lesz az ítéletkor, mint nektek. Te is, Kapernaum, talán az égig emelkedsz? A pokolig fogsz alászállni! Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket elutasít, engem utasít el, és aki engem elutasít, az azt utasítja el, aki elküldött engem.”*

Előima: Urunk, Istenünk, szerető mennyei Édesatyánk a Jézus Krisztusban! Megvalljuk Neked, hogy állandóan fáradtak és rémültek vagyunk. Mindig visszakozunk, amikor szavad kiküld a világba. Mintha elfelejtettük volna, hogy odaadtad értünk az életedet, Krisztusunk. Nem tudjuk elfogadni ígéreteidet és belekapaszkodni Igédbe. Ma, arra kérünk, jelenlétedben teljesen moss meg minket. Sok bűneink, terheink, panaszaink Előtted vannak, kegyelmes és igazságos Megváltónk. Semmit sem tudunk és már nem is akarunk elrejteni Előled. A Te szolgálatod nem volt fölösleges, Jézusunk. Segíts, hogy mi Általad megerősödve és Benned meggyökerezve elhiggyük, hogy az élet hatalmasabb a halálnál. Ne rémítsen bennünket semmilyen hír, ne építsen le bennünket senki ne a hozzáállása dolgaidhoz, ne adjunk az emberek szavaira, hanem csak arra az Igére, ami a Te szádból származik. Megelevenítő élő Lélek, balzsam mindannyiunk szívére, „oldj fel, küld el, tölts el, tűzzel, Isten élő Lelke jöjj, légy vezérünk itt.” (463. dicséret 2. verse) Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 283. dicséret 4. verse: „Vigyázz híveidre...”

Textus: Lukács evangéliuma 10. rész 5-6. verse: *„Ha azonban egy házba beléptek, először ezt mondjátok: Békesség ennek a háznak! Ha ott a békesség fia lakozik, megnyugszik rajta a békességetek, ha pedig nem, rátok száll vissza.”*

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ezek után, hogy Jézus kibővítette tanítványi körét és 72-re növelte annak létszámát, Jézus mindannyiunk szolgálatát az evangélium hirdetésére összpontosítja. A tizenkét tanítványon felül, másokat is elhív, amiről egyedül Lukács evangélista tudósít, és azokba a házakba és azokba a városokba küldi ki őket, amelyeket majd az Úr Jézus maga is meglátogat. A 72 tanítvány útkészítő. Kettesével való kiküldésük is ezt húzza alá, valamint igazmondásukat tanúsítja. (ld. Mt 18,16) 70 tanítvány. Talán ma nem is vagyunk ennyien az istentiszteleten. 70 tanítvány, akik a 70 ószövetségi vénhez hasonlóan Mózes oldalán viselték a terheket. (IIMóz 24,1; IVMóz 11,16.24). 70 tanítvány, akik a 70 tagból álló nagytanácshoz hasonlóan, Isten népét vezették és útját egyengették. 70 tanítvány, amit Jákób 70 utódja, akik lementek Egyiptomba. (IIMóz 1,5) vagy 72 nemzet, akik Mózes I. könyvének 10. fejezete alapján kezdetben az egész világot alkották. 72 személy, kettesével szolgálja az Urat. 72 személy, kettesével indul el a szolgálat

sűrűjébe. 72 személy, az evangélium ügyét szolgálja, Jézus előhírnökei ők. Mennyien vagyunk igazán? Igaz hívők és a szolgálatban résztvevők. Mennyien vagyunk igazán szív szerint? Mennyire megnyugtató, hogy ezt egyedül az Úr tudja. Jelentem a testvéreknek, hogy rengeteg a pályaelhagyó teológus. Rengeteg az olyan szolga, aki a teológiai diploma megszerzése után nem a gyülekezetek felé, a városok és háztartások felé veszi az irányt, hanem elmennek. Kiküldés helyett nem állnak be az aratásba. Nem Előtte járnak, hanem Mögötte kullognak, mert azt mondják, nem lehet ebből megélni. A segítő szolgálat pályaelhagyóira gondol Jézus, amikor arra hív: „Kérjétek az aratás Urát...” Kérjétek, mert egy olyan társadalomban élünk, ahol nem megbecsülést kell várnunk a szolgálatunkért, hanem Előtte járnunk és teljes szívvel szolgálnunk Őt. Pályaelhagyók a jobb megélhetésért, pályaelhagyók, akik jobban szeretik a világot, pályaelhagyók, akik átállnak, mert úgy ítélik meg, hogy jobb lesz máshol, jobban érvényesülnek, jobban kiteljesedhetnek és jobban megélhetnek. Pályaelhagyók, akik nem belső körön belül képzelik el a holnapot az aratás Ura mellett, hanem a világban, ahol túlélni kell nem pedig Ő Benne élni, mozogni és lenni. Jézus szerint a szolga egyik jellemvonása, hogy nincsenek igényei és követelései. Tartalékot és árukészletet nem képez tarisznyája. Élelmezésével nem törődik. Ma azt mondanánk, hogy milyen felelőtlen, de Jézus szerint nem, hanem csak teljes odaszánás és ráhagyatkozás jellemző arra a tanítványra, aki mindent Jézus kezéből vesz és minden az ő életében abba helyez bele. Van-e olyan hitem, hogy nem aggodalmaskodom afelől, hogy mit egyek, mit igyak és mivel ruházkodjam. Jézus kiküldő hatalma mindent tartalmaz. Neki is megvolt a helye a világban és voltak biztos pontjai, ahová megérkezhetett. Mária és Márta családja Betániában, a leprás Simon háza, de mivel ő volt a bűnösök barátja, így több hajlék nyitva állt Előtte, ahová meghívták. Jézus logisztikája más, mint a miénk. Jézus nem helyhez, hanem szívhez köti tartózkodását. Jézus nem házhoz megy, hanem ott száll meg, ahol van számára hely és így van ez tanítványaival is, a

tizenkettővel és a hetvenkettővel is. Izráel ugyanis vendégszeretetéről volt híres mindig. Ábrahám példája nyomán az izraeliek megvendégelték az idegeneket. A békesség követeként léptek fel. Békességteremtők voltak. Éppen ezért „az áldás, békesség!” közvetítése nem maradhatott el. Már nagy váradalmak idején, amikor mindenki a Messiási békekorszak eljövételére áhítozott, a zsidó embernek nem volt nagyobb vágya és óhaja, hogy békességben éljen minden téren. Otthonában, városában, földjén. A tejjel és mézzel folyó föld azonban mindig a békétlenség jegyeit hordozta magán, amikor Istenről elfelejtkeztek. Amikor más volt a prioritás. Milyen más lenne, ha gyakorolnánk a régi jó szokást egymás irányában tanítványként: „Békesség e háznak és minden lakójának!” Ha tanítványok egymást látogatnák, ha nem falakat építenénk, hanem az ajtókat, az ajtókat tárnánk teljesen ki, és azon a békesség követei bejöhetnének és Jézus szent nevében bennünket köszöntenének. Gondold csak végig a hetedet, hogyan érkeztél meg saját otthonodba, mások otthonába, békekövetként, Jézus tanítványaként, vagy követelődző úrként, aki parancsol. A Békesség Fejedelme olyan munícióval látja el az övéit, ami Izráelben nem idegen elem volt, csak elidegenedtek Tőle, a békességtől, vagyis az Úrtól. Vágytak rá, de nem tudták megteremni a békesség gyümölcsét. Vágytak rá, de nem tudták megajándékozni a másikat Uruk adományával, mert távol voltak az Úrtól. Elidegenedve, messze, távol az Úrtól kis királyokként csak békétlenek vagyunk, de Általa kiküldve és felvértezve, szolgaként járva és kelve, nem lehet más vágyunk és óhajunk az aratás Urától, hogy a szeretet és a békesség kincseit hintsük a világban. A békességre igyekvő ember a múlté, mert békéjét nem Krisztus, hanem csak az Ő nyugalansága teremti meg. Békességetek - mondja Jézus. A mi Urunk Jézus Krisztus békéje hiányzik a Pozsonyban és a környéken élő keresztények számára. A béke hiánya a keresztények hiánya a helyükön tanítványként. Nem látogatunk. Nem megyünk be a szomszédhoz. Nem vagyunk kiküldöttek, hanem hajlékainkban pihenők. Szívtől szívig, embertől emberig, háztól házig terjed az evangélium, de

komfortzónánk hatalmas. A Római Birodalom eszményképe Jézus idején a Pax Romana volt, amit a jog garantált. A hajlított paragrafus, a csúrt-csavart törvény, de Jézus békéjének semmi köze a hatalom békéjéhez. A magasabb törvényszékekről terjedő béke nem Krisztus békéje. Ő a várva várt Messiás, Aki szolgálni jön, és nem uralkodni. Az Ő békéje az áldások teljessége. A béke a Tőle származó egyetlen ajándék, amely minden ajándékot tartalmaz. Ez a béke a szeretetből fakad, és túlcordul az örömtől. A fejünkre omlik a világ, de lehetünk békések, mert ahol nem fogadják el, sőt elutasítják Jézust és ügyét, ott ez a békesség a miénk marad. A Te békességed Jézustól származik? Belső békéd Tőle származik, *„aki van, aki volt és aki eljövendő, a Mindenható (Jel 1,8).”* A világban a béke a két háború közötti időszak, de Jézus békessége által a szív állandósul. A béke a világban két uralkodás közötti időszak, de a szívbeli bizalom által Krisztus Úrként való uralkodása állandó. Jézus Úr mindenütt, mert az Ő békessége legyőzte a halált, a mi legnagyobb ellenségünket. Jézus békéje értékesebb mindennél. Békességetek, mondja Jézus és ez a megfeszített és feltámadott Úr békessége. Nem az én gyümölcsöm, hanem az Övé, és mégis az enyém, ha úgy élek és szolgállok, mint Krisztusba oltott ág. Krisztus békéje legyen veletek mindenkor. A feltámadott Úr köszönt ma titeket: *„Békesség néktek (Jn 21,19-31).”* A ti békességetek Jézustól származik? A te békéd az Úr által felajánlott békesség? A te békéd az Úr által rád bízott béke, amely akkor is visszatér hozzád, ha téged és az Ő Igéjét nem fogadják be? Hiszed-e ezt? Megnyugodott rajtad az Úr Krisztus békéje, házában, mások házában, a városban hangyaszorgalommal végzett munkád során kézzel tapasztalható ez a békesség? Szolgálatod nyomán Krisztust hinted? Ámen.

Utóima: „Azután ezt mondta nekem: Emberfia, minden szavamat, amelyet elmondok neked, fogadd a szívedbe, és hallgasd figyelmesen! Menj oda néped fogságban élő fiaihoz, szólj hozzájuk, és mondd nekik: Így szól az én Uram, az Úr!... – akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele (Ez 3,10-11).”

„Mert ő a mi békességünk, aki a két nemzetséget egyé tette, és az ő testében lebontotta az elválasztó falat, az ellenségeskedést, miután a tételes parancsolatokból álló törvényt érvénytelenné tette, hogy békességet szerezve a kettőt egy új emberré teremtsen önmagában. Megbékéltette mindkettőt egy testben Istennel a kereszt által, miután megölte az ellenségeskedést önmagában, és eljött, békességet hirdetett nektek, a távoliaknak, és békességet a közelieknek (Ef 2,14-17).”

„Ezeket a szavakat vigyétek magatokkal, amikor megtértek az Úrhoz, ezt mondjátok neki: Bocsáss meg minden bűnt, és fogadd szívesen, ha ajkunk gyümölcsét áldozzuk neked! Akkor majd ismét Isten oltalmában élnek, ... (Hós 14,3.8a).”

„Nemcsak a közelben vagyok Isten – így szól az Úr –, hanem Isten vagyok a távolban is! El tud-e rejtőzni valaki olyan helyre, ahol nem látom? – így szól az Úr. Nem én töltöm-e be az eget és a földet? – így szól az Úr (Jer 23,23-24).”

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban (Fil 4,6-7).”

„Megteremttem ajkán a hála gyümölcsét: Békesség, békesség közel és távol! Ezt mondja az Úr: Meggyógyítom őt! De a bűnösök olyanok, mint a háborgó tenger, amely nem tud megnyugodni, iszapot és sarat kavarnak hullámai. A bűnösöknek nincs békességük! – mondja Istenem (Ézs 57,19-20)”

„Futnak a bűnösök, ha nem üldözik is őket, de az igazak biztosnak érzik magukat, mint egy oroszlán (Péld 28,1).”

„Mivel tehát megigazultunk hitből, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által. Óáltala járulhatunk hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk, és dicsekszünk azzal a reménységgel is, hogy részesülünk Isten dicsőségében. Sőt, dicsekszünk a megpróbáltatásokkal is, mert tudjuk, hogy a megpróbáltatás szüli az állhatatosságot, ...” (Róm 5,1-3)

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok: „Mi Atyánk...”

Adakozás: „Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled (Zsolt 103,2)!”

Áldás: „Maga a békesség Ura adjon nektek mindig minden körülmények között békességet. Az Úr legyen mindnyájatokkal (IIThessz 3,16)!” Ámen.

Záró ének: 509. dicséret: „Ne jöjjön addig szememre álom, ...”